

Jak to 4. června v Ústí nakonec dopadlo, už víte. Připomenu pro začátek souhrnné informace. Interpretační Porty obdržely skupiny **Divozel** z Košic a **MY3.AVI** z Prahy. Pražská kapela získala i Portu autorskou za píseň

V kůži Oldřicha Nového

. Míčky ustanovená divácká porota udělila svou Portu Divozelu, titul Miss Porta získala jejich zpěvačka Lucia Šteučeková.

O hlavních cenách finále rozhodovala porota ve složení Ivan Zeman (Bratislava), Milan Jablonský (Praha), Pavel Rada (Praha), Pavel Číča Jelínek (Brno), Zdeněk Schwager (České Budějovice), Ivan Dostál (Ústí nad Labem), Jan Šrámek (Praha), Petr Zeman (Ústí nad Labem), Renata Lankašová (Ústí nad Labem). Konferenciéry soutěže byli Jindra Šťáhlavský a Pavol Hraško, rozdělené pódium letního kina zvučili Mirek Hron a Pája Jindrák (letos bez zvukového ping pongu, neboť odrazová zadní stěna hlediště byla překryta tlumícím závěsem).

Na Tramprskou Portu jsem přijela až v sobotu a zdůrazňuji, že kvůli soutěži, v reportáži se tedy nedočtete o doprovodných programech či večerním galakonzertu (moderoval jej Vladimír Čech). Sledovala jsem především finále v letním kině. Semifinálová kola byla zahájena již v 9 hodin na dvou scénách, semifinále A na terase Domu kultury chemiků, semifinále B v restauraci tamtéž. Přiblížení obou scén,

Moderátor galakonzertu v rozhovoru s Mikim Ryvolou

foto: Klára Pergelová ©

(vloni druhá scéna B na vzdáleném Lidickém náměstí) ovšem ukázalo se, že v KD není kromě hlavního sálu žádný akusticky vhodný prostor pro uskutečnění koncertu. Nejpříjemnějším řešením byla restaurace, ovšem za provozu a s akustickými podmínkami haly nádražní, zvuk byl až nepříjemně "dutý". V těchto podmínkách patří moje poklona i porotě, která semifinálové účastníky poslouchala a hodnotila. Před deštěm schovaná scéna A na terase měla zvuk velmi kvalitní. Přijela jsem až kolem jedenácté hodiny, druhou polovinu semifinálových kol jsem sledovala přecházením z jedné scény na druhou. Z těch, kteří nepostoupili do závěrečných bojů, mě nejvíce zaujalo pražské duo **Koubová + Henel** vystupující v restauraci, i zde diváci ztichli a zaposlouchali se do jejich poetických písní. Z 27 skupin nebo dvojic dvě pětičlenné poroty vybraly po šestici finalistů:

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 17 Červen 2005 04:00

Semifinále A: **Já, ty a on** (Rokycany), **Pětník** (Praha), **Divozel** (Košice, SR), **Epy de Mye** (Týn nad Vltavou),

Strašlivá podívaná

(Plzeň),

Top Secret

(Sokolov)

Semifinále B: **Karpatské horké** (Svätý Júr pri Bratislave, SR), **MY3.AVI** (Praha), **Toman a lesní panna**

(Blovce),

Pupkáči

(Lipník nad Bečvou),

Tymián

(Poprad, SR) a

Bob a Bobci

(Křižanov)

Finále zahájila v 15,30 trampská hymna *Vlajka* v podání ústecké **Náplavy** posílené **Kapitánem Kidem**

a po slavnostních formalitách a ustanovení divácké poroty hostující Náplava před zatím zcela zaplněným hledištěm odehrála blok svých nejznámějších písní. Uprostřed soutěžní přehlídky vystoupil pražský

Zlatý Orel

.

Na úvod svého povídání o česko - slovenském finále Trampské Porty konstatuji, že jsem sledovala nejkvalitněji zastoupenou soutěž za poslední tři roky. Z dvanácti finalistů by podle mne na Portu dosáhnout šest kapel: Strašlivá podívaná, Pětník, Toman a lesní panna, Bob a Bobci, Divozel a My3.AVI. Nakonec se to podařilo jen posledně jmenovaným sestavám, které měly právě to obtížně definovatelné "něco navíc" .

Tak například **Strašlivá podívaná**. Předvedli suverénní výkon hodný hlavního festivalového programu. Sic až na *Svatého Vavřenečka* volili písničky starší, avšak vděčné, zpěvné, dokazující šíři repertoáru, inspirovanou melodiemi svého kraje, středověkou či etnickou, vždy s citem pro příběh. Korunní princ Porty! Obdobně

Pětník

, který na Portu přijel vyzbrojen pouze svými hlasy. Acapellovému sdružení tentokrát vyšlo vystoupení stoprocentně, naplno vyzněly všechny zvukomalebné nápady, všichni působili

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 17 Červen 2005 04:00

uvolněně, suverěně, v sólech si své party užívali. Dan Pikálek v Mládkově Kousavé dece byl tak přesvědčivý, že byste tu deku od něj hned koupili. "Acapella" má možná mezi nástrojově obsazenými skupinami trochu nevýhodu. Nicméně, i když odjeli i na počtvrté s prázdnou, zanechali velmi dobrý dojem.

Toman a Lesní panna vystoupili s handicapovanou Romanou Tomáškovou. Výron na noze ji připoutal k židli a vy kteří tuto energickou multiinstrumentalistku vloni oceněnou zvláštní cenou poroty znáte, tušíte, že ji to muselo trochu omezovat. Trojice zahrála tři aranžérsky vtipné, výborně zazpívané, na autorskou Portu přihlášené písně

Hříšná, Martin

a Hanička

a

Metronom

razantně, s odpichem a přesvědčivostí.

Bob a Bobci

, skupina, kterou lze jasně označit jako tramprskou, vystoupila ochuzena o baskytaristu, kterého v pátek odvezli do nemocnice, přesto všechny soutěžní písně okamžitě chytly. Zpěvnost, průzračné dvoukytarové aranže zjevně pod heslem "v jednoduchosti je síla" zpívali všichni, tedy i tři dámy. Vzácně vídané ukulele, flétny s rytmikou, na spodek stačily kytary, zvuk plný, všichni hráli jako o života přitom vše působilo naprosto lehce.

Čím upoutal **Divozel**? V postatě v tradičním obsazení šestičlenné sestavy s kytarami, perkusemi a akordeonem vlastně vším. Nasazením v trojici skladeb zcela různorodých obsahově i rytmicky, inspirovaných jazzem, šansonem, ethnem, folklorem, se zpěvnými refrény, v nichž vynikl zpěv Lucie Šteučkové i dívčího tria. Lehkost až tanečnost, průzračnost aranží, snad jen v

Slovenský Divozel s Miss Porta Lucií Šteučkovou (vpravo)

foto: Klára Pergelová ©

Kabaretu bych jim vytkla poněkud zbytečně opakování refrénu i když zpěvného a chytlavého. Slovenská kapela zpívala česky, nebyla to úlitba bohům, zkrátka mají mezi sebou autora vyrostlého v Čechách. Tři skladby vytvořily celek, za který je i hlediště odměnilo uznalým aplausem.

MY3.AVI se na TP dostali na divokou kartu od dramaturgické rady, nepostoupili tedy přímo. Vědomi si této cti, které se jim dostalo, vystoupili s pokorou, naprosto jistě, bezchybně a vyrovnaně odehráli svůj blok do autorské soutěže přihlášených písní a působili jako zjevení. Zabodovali empatickým retro šansonem

V

kůži Oldřicha Nového

s nádhernou trubkou Jíry Horeckého v úryvcích filmových evergreenů. Po

Černém půlměsíci

překvapili zařazením vydařené countryparodie

Kauboj Džou

, opět vyšperkovanou trubkou s úryvkem šavlového tance či "neumělým" sólem houslistky Kláry Houskové. Honza Špalek, jediný zpěvák kapely, dokázal každou skladbu obohatit jiným výrazem, přesně v duchu písně. A opět důkaz, že i v běžném nástrojovém obsazení, 6kytara, baskytara, housle, perkuse a navíc trubka, lze promyšlenými aranžemi docílit originálního a osobitého soundu. Přiznávám, že MY3.AVI, černý kůň soutěže, byli po vydařeném vystoupení i mým tipem na vítězství. Jen škoda, že píseň oceněnou autorskou Portou, nezopakovali po vyhlášení. Písní

Tramprskou

chtěli poděkovat Tramprské Portě za získaná ocenění, ovšem diváci by raději chtěli slyšet "Oldu".

Této šestici úspěšně dýchala na záda tramprská kapela **Pupkáči**. Čtveřice se dvěma kytarami, kontrabasem a foukací harmonikou se zpěvačkou Blankou "Tornado" Prudilovou vychází z tradic tramprskéhožánru v tom nejlepším slova smyslu ve vlastních skladbách a určitě zahrála u srdce ty, kteří vyznávají čistotu tramprských písní, ačkoliv poněkud kostrbatý text v kompjúterové

Písíčkové písničky do

romantiky lesů, vod a strání zrovna nezapadá.

V rokycanské čtveřici **Já, ty a on** se objevila asi nejvýraznější zpěvačka soutěže Justina Mastná. Skupina v písních vycházející z romských kořenů zvolila repertoár s důrazem na vokální složku a v pomalejším tempu. Justina zpívala se strhující silou i lehkostí, totéž ale nemůžu říci o kytarové kapele, která se trochu držela při zdi i v energické svižné první skladbě.

Top Secret

, čtveřice se sólově výraznou zpěvačkou, dva členové vloni ve finále hráli v bluesové sestavě **P.M.P.**

Folkrocková sestava v obsazení 6kytara, el. kytara a baskytara přihlásila na autorskou portu všechny tři písně v aranžmá spíše popfolkového ražení s texty o lásce a la 70. léta.

Karpatské horké

podobně jako na loňskou Zahradu přivezli folklór slovenský a slovácký přetavený do folkrockové podoby v rytmické taneční úpravě. V sestavě s výraznou rytmickou sekcí a akordeonem jsem nejvíce vnímala velice dobrou sólovou elektrickou kytaru. Na mladičském triu

Epy De Mye

z Týna nad Vltavou oceňuji především instrumentální souhru v dobře promyšlených aranžích pro dvě 6kytary v rukou mládenců podporované kontrabasistkou a pro tři hlasy, vlastní písně mě výrazně nezasáhly, ačkoli část textu jedné z nich jsem si zapamatovala:

Ženy mužů domácích, ženy mužů ztracených...

Tymián

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 17 Červen 2005 04:00

, dvojice dcera a otec, zase každou písni někoho připomínali. Pominu-li irskou lidovou *Slunečnou pláň*, melodii snad nejčastěji slýchanou i u nekeltů, melodikou i zpěvem evokovali vzpomínky na Klíč, patrné byly i prvky Žalmanovské.

Letošních základních kol se zúčastnilo v obou republikách 300 skupin, dvojic a písničkářů. Až do Ústí se jich probojovalo 27, zvítězily jen kapely dvě. Na jedné straně velká radost, u těch druhých, kterým se letos přání nesplnilo, možná pocit zklamání. Za muzikanty mluvit nemohu, nebyla jsem v jejich kůži. Ani v kůži porotců, výběr byl jistě v tak kvalitní soutěži těžký, i když nakonec jejich rozhodování nebylo ani dlouhé ani dramatické. Ale jako divák jsem byla velmi spokojená. Byla to báječná sobota.

Závěrem poděkujeme organizátorům, porotcům a všem kteří se po celý rok od základních kol až po finále zasloužili o hladký průběh Tramprské Porty a kapelám popřejme hodně invence a chuti dál předávat muziku posluchačům a divákům. Ahoj na jubilejním 40. ročníku v roce 2006.